

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Amor Deiparæ Virginis Mariæ; Petri Antonii Spinelli
Neapol. Societ. Iesv**

**Spinelli, Pietro Antonio
Coloniæ Agrippinæ, 1620**

De duodecimo, quod est in omnibus necessitatibus præsto esse. num. 46.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60948](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60948)

tu, vt non animum expirasse, sed dormire videretur. hæc Trapezuntius.

De duodecimo beneficiorum genere, quod est in omnibus necessitatibus præsto esse.

46 **C**VM ad hoc genus reliqua Deipara in homines beneficia, quæ superioribus beneficiorum generibus non comprehenduntur, generatim spectent; atq; adeo propter eorum multitudinem, ac varietatem, breui compendio concludi nequeant: idcirco ne plus æquo in ijs recensendis ita moremur, Lectorem remittimus ad ca. 20. & ad peculiarem tractatum de Exemplis, & Miraculis Dei paræ in calce operis collocatum, qui totus ferè in eiusmodi beneficijs enarrandis versatur. Cæterum, vt ex vno saltem de alijs coniecturam faciamus, libet in præsentia exemplum quoddam subijcere ex Abbatis Palladij narratione in Prato spiritali Sophronij c. 75. in quo Deipara commendatam sibi familiam insigni miraculo est tutata. Erat (inquit Abbas Palladius) in Alexãdria vir quidam fidelis, religiosus valde, & misericors, & hospitio

*Tractatu
de Mira-
culis.*

*Sophon.
Commen-
data B Vir-
gini dua
mulieres,*

*per eandē
abinstanti
necis peri-
culo libe-
rantur.*

suscipiens Monachos. Habebat autem uxorem, & ipsam humilem valdè, & ieiunantem quotidie. Erat autem illis & filiola quasi annorum sex. Quadam verdè die vir ille pius profectus est Constantinopolim. Erat enim negotiator, Relictis ergo domi uxore, & puella, & vno seruo, abiit vt nauigaret. Cum verdè iret ad nauem, ait ad illum vxor: cui nos commendatos relinquis Domine. Respondit vir eius, Domine nostræ sanctæ Dei Genitrici. Die verdè quadam cum sederet vxor & operaretur, habens & puellam secum, seruus ille ex suggestione diabolica voluit necare dominam, & eius filiam, & diripere quidquid haberent, & fugere, sumpto igitur ex coquina cultro perrexit in triclinium, vbi erant ambæ. Cum verdè venisset ante ianuã cõprehensus est cæcitate, ita vt neque in triclinium ingredi, neque ad coquinam reuerti posset. Cum autem vna fermè hora persistisset, frustra que conaretur ingredi, cœpit vocare dominam suam, dicens: Veni hucusque. Illa admirans quod in medio ianuæ persistens ad illam non ingrederetur, sed clamaret, ait illi: Tu magis huc veni: ignorans quia cæcitate teneretur. Puer autem cœpit illam adiurare, vt iret propè illum: Illa verdè iurauit non se ituram.

ram. Tunc ait illi: Mitte vel puellam;
quæ noluit, sed ait: Si quid vis, ipse potius
veni. Videns autem seruus, quòd nihil
potuisset agere, se ipsum gladio percuf-
sit, & corruit. Domina verò illius cum
vidisset, quid egerat clamauit: conti-
nuoque vicini accurrerunt. Ingressi sunt
autem, & ex officio Prætorij nonnulli,
puerumque reperientes adhuc viuum,
didicerunt ab ipso omnia, & glorifica-
uerunt Dominum, qui ostenderat mi-
racula, & matrem saluauerat
cum filia. hæc in Pra-
to spirituali.

* * *

M. 5. CAPVT